

hvorledes Forholdene hidtil have været, og hvorledes de visse Indtægter forholde sig til de uvisse, saa kommer man ind paa Medlidendhedsystemet, og navnlig derved ogsaa ved en consequent Følge til at slutte sig til den ærede Landskingsmand for Kjøbenhavn, som meente, at der ikke var tilstrækkelig Grund til at give den yngre Embedsmand med en kort Tjenestetid, en lavere Pension, naar han virkelig var bleven paa Grund af Sygdom eller andre Uheld ude af Stand til at fortsætte sin Virksomhed, end den, han vilde have faaet, naar han havde tjent en længere Tid. Denne Bemærkning af den ærede Landskingsmand er vistnok fuldkommen rigtig, naar man opfatter Statspensions-Ideen blot fra Medlidendhedens Standpunkt; men naar man derimod vil gaae ind paa det hele System, som her foreligger, med en Scala, hvorefter der skal finde et vist i Tal udtrykt Forhold Sted mellem den Tid, i hvilken en Embedsmand har været i Virksomhed, og den Pension, han skal have, saa troer jeg ikke, man kan komme til at erkende, at uvisse Indtægter bør regnes ligesaa gode som visse.

Krabbe: Skjøndt Udvalget, efter den Mening, den høitærede Finansminister ved flere Leiligheder har udtalt, maatte være forberedt paa, at han vilde være mindre gunstig stemt for Udvalgets Forslag, saa har Udvalget dog ikke funnet undlade at komme frem med de Forslag, som det maatte ansee for at være hensigtsmæssig, billigt og retfærdigt, og dermed overlade Forslagene til deres Skæbne. Det har ikke været Udvalgets Mening, og jeg troer heller ikke min ærede Collegas (Blechingberg), at Embedsmand, der havde tjent Staten i 50 Aar, skulde have et Netskrav paa at faae deres fulde Gage i Pension; men der har dog dannet sig i Praxis saadanne Regler, at jeg troer, vi kunne være meget vel beføiede til at udtrykke os som vi have gjort, at det sædvanligvis var Tilfældet, at de fik den. Den Gunst, som Udvalgets Forslag viser disse Embedsmand, er vistnok ikke meget stor. Det er en Erkjendelse fra Statens Side, at Mand, der har tjent den troe i 50 Aar, vil kunde fortjene noget mere i Pension, end den, der kun har tjent den i 29 Aar.

Det vil dog vist ikke kunne negtes, at naar der ikke drages en vis Grændse for Pensionsberettigelsen efter den stigende Scala, som Lovudkastet indeholder, vil der være mange Embedsmænd, som belære Embeder, hvortil der netop kræves langt større Forberedelse, langt større Beføstning end i andre Embeder, der ville blive stillede i et uforholdsmæssigt ugunstigere Forhold end andre Embedsmænd, ikke alene Militaire. Men den Bestemmelse, at Pensionsberettigelsen først skulde indtræde med det 25de Aar har heller ikke en saa betydelig Virkning, som det forekommer mig, at de, der have udtalt sig derimod, antage. Thi det er kun de Embedsmænd, der have tjent i kortere Tid, som den vil komme til at faae Indflydelse paa, hvorimod naar en Embedsmand bliver 54 Aar gammel i Statens Tjeneste — og det er dog ikke just nogen høj Alder, og navnlig ville vel ogsaa i Fredstid de Militaire tjene saalænge — da vil denne Bestemmelse ikke kunne have mindste Indflydelse; han faaer da $\frac{2}{3}$ af sin Gage. Det har ingenlunde været Udvalgets Mening særlig at ramme de Militaire. Udvalget har selv vist, at det ønskede, at de Militaire skulde kunne faae saa høj Pension, som Omstændighederne tillode. Det har derfor ogsaa foreslaaet, at de $\frac{2}{3}$ Dele af Gagen, som i Lovudkastet er tilstaaet den Embedsmand i Pension, som kommer tilfælde i Statens Tjeneste, skulde forøges til $\frac{3}{4}$. Det har udtrykkelig udtalt, at der vilde blive Anledning til et særligt Lovforslag, og det er ogsaa vor Mening, at vi selv ville fremkomme med et saadant, om at hiin Bestemmelse ingen Indflydelse skal have paa de Militaire, som have tjent i nærværende Krig. Jeg troer derved, at vi have vist, at det ingenlunde er vor Hensigt at ville behandle de Militaire paa en saadan Maade, at de kunne blive utilfredse, og navnlig de Militaire, de Officerer, der have gjort sig saa høilig fortjente af Fædrelandet i nærværende Krig.

Dersom det havde været Tilfældet, at det var et bestemt Beløb, en bestemt Sum, som det var Regjeringen overladt at bestemme som Tillæg til Enkepensioner til uforsørgede Børn eller som Underskøttelse til fader- og moderløse Børn, da kunde jeg for mit Vedkommende ikke have No-